

Find The Treasure

Derece : NC-18. (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Özet : Önünüze bir hazine haritası çıksa, araştırır mıydınız?

Notlar I : Tarih, 13.11.08.. (sitede yayın tarihi: 11.04.2010)

Notlar II : Glenien'in turkfanfiction.net için açtığı yarışmalardan birine bu parçam ile katılacağım, bakalım neler olacak.. Şartları ilk okuduğumda kafamda hiçbir şey belirmedi, ama sonra düşününce birkaç şey yakaladım.. Zamanında 'mango çekirdeği' şartını Karma'ya katabilmiş bir insan olarak, daha mantıklı şartları zorlukla karşılamam doğal sanırım..

EDIT : Katıldığı yarışmada bu senaryo birinci seçildi, oy veren herkese teşekkürler.

Notlar III : Uzun süredir ciddi, ağır, derin mi derin şeyler yazıyorum, arada sırada biraz nefes almak gerek, bunda da nefes almak istiyorum.. Eğlenceli, her şeyin olabileceği, okuyanı güldürecek bir senaryo amacım.. Komedi yazmak benim için drama yazmaktan daha zor, çünkü gerçekten komik olmasını istiyorum, bakalım.. En son 'Rivalry'yi yazmıştım bu dalda, bu da arkasından gelsin..

Notlar IV : Dediğim gibi, bu bir challenge/şartlı senaryo, bu sebepten şartları gerçekleştirmem gerekiyor.. Her şart yerine geldikçe bir dipnot ile alta not düşerek ayrıca kanıtlayacağım, sonra dönüp 'olmuş mu'ya gerek kalmayacak.. Gerçekleştirmem gereken 6 şart var, bu da en az 6 dipnot eder.. Hepimize bol şanslar, başlıyorum başladım.

Find The Treasure

"Yeni evine hoş geldin Potter!"

Harry kapıdan içeri girerken gülümsüyor, cevaplar:

"Eve benden önce girmeniz ne büyük incelik-" arkadaşları boşvermesini söylerken genç adam olmaya bir adımı kalmış 19 yaşındaki delikanlı yanağını kaşıyarak Hogsmeade'in kıyısında aldığı, kendi parasıyla aldığı minicik evinde geziyorken onu eve geçirenlerden uzun boylu kızıl, Fred, konuşur:

"Ayrıca bir de sürprizimiz var dostum, bak kim geldi-" Harry oraya döndüğünde bir an korkuyla gerilerken çığlık ona yine de yetişir,

"POTTER EFENDİME HİZMET ETMEK BENİM İÇİN ONURDUR EFENDİM-DOBBY ÇOK MUTLU EFENDİM, ONU ÖLÜYKEN BİLE BULDUNUZ EFENDİM-" Harry dehşetle geçen sene Harry'i korumak adına kendini feda etmiş Dobby'e bakıyorken George açıklar,

"Yine okulda belirivermiş.. Dumbledore da onu senden ayrı tutmaya kıyamadı.." ¹

Harry hala şaşkın, gözleri dolmuşken yere çöker, minik cin kocaman kulakları pata pata kafasına yapışarak ona koşarken Harry ona sarılır, Dobby coşkuyla bir ses çıkartırken bu sefer kimse yüzünü buruşturmaz..

Dobby içerde hepsine çay yapıyor, salonda tüm savaş çocukları bir arada, herkes mutlu ve mesutken Harry bugüne geldiklerine inanamıyordu..

Savaş yaklaşık 1 sene önce bitmiş, kayıplar olabildiğince az olmuş ama yine de her biri delikanlının kalbini kırmışken Harry şimdi o hayal ettiği hayatın eşliğinde, hep yanında olan arkadaşlarıyla buna devam edecekken ilerde Weasleyler coşkuyla Harry'nin eşyalarını yeniden düzenlemekten bahsediyor, Hermione salonun şu köşesini nasıl kitaplığa çevirebileceğini anlatıyorken Luna üst katta evin manzarasını seyre dalmış, Neville mutfakta bir şeyleri kırmadan kendine su doldurmaya çalışırken Parvati ve Lavender bir yerlerde dolapları karıştırıyorlardır, Harry derin bir nefes alarak arkasına yaslanır-

"HARRY POTTER EFENDİM KAPIDA BİRİ VAR EFENDİM, SİZİ İSTİYOR EFENDİM-" Harry kalkarak kapıya giderken daha yeni eve girmişken onu kimin bulacağını merak ediyor, kapıyı açar, onu görünce kapıyı tekrar iterek kapatırken kapının diğer yanından bir gülüş duyulur..

Harry yine kapıyı açarken ona bakar, şık pardesülü, parlak sarı saçları gözlerine düşen delikanlıyla göz göze gelirken Malfoy konuşur:

"Yeni inin için tebrik ederim Potter-"

"Ne işin var burada? Kaç aydır görüşmeden gayet iyi yaşıyorduk?" ²

"Bunu vermeye geldim-" elini çevirerek ince uzun bir zarfı gösterir, sonra ona uzatırken Harry iç çekerek dışarı çıkar ve zarfı onun elinden alır, çevirdiğinde 'Hogwarts' armasını görünce kaşlarını çatarak ona bakar, Draco tek kaşını kaldırırken keyifli, eldivenlerini çıkartıyor, konuşur:

"Müdür benden rica etti, sana baykuş yollamanın kabalık olacağını düşündü.."

¹ Hikayenin başında bir karakter yeni bir ev satın alır/bir eve taşınır. Evde hayaletler vardır.

² Hikaye boyunca bir karakter uzun zamandır görmediği biriyle iletişime geçer.

Harry mührü kırarak zarfı açarken ona bakıyor, sorar:

"Senin Müdür'ün yanında ne işin var onu anlasam zaten-" dönerek kağıdı çıkartır ve uzunluğa iyice kaşlarını çatar, kağıdı silkeleyerek okumaya başlar..

"NE DEMEK YENİ BİR SENE-"

"Öyle diyor-"

"Ama nasıl-"

"Malfoy'un burada ne işi var!?"

Harry dönerek arkasına bakar, içeri girmiş delikanlıyı görürken diğer yana dönerek cevaplar:

"O önemli değil şimdi-"

"Önemli Potter, Okul Başkanı ile konuşuyorsun-"

"EFENDİM?"

Hepsi Hermione'ye dönerken Harry yüzünü buruşturur, mırıldanır:

"Doğru, mektupta yazıyor.. Malfoy o yüzden bana getiren olmuş-"

"O nasıl Okul Başkanı olabilir! Ben?!"

Harry bu konuya girmeyi *hiç* istemiyorken Malfoy onun yerine girmeye oldukça hevesli, cevaplar:

"Notlarımız eşitti Granger, ancak hatırlatırım, savaşın son cephesi için en önemli bilgiyi ben verdim-"

"Adamla yaşıyordun!"

"Sonra Potter'ı ben kurtardım-"

"Önünde ölecekti yoksa!"

"Ve ona gücümü verdim-"

"O fedakarlık nerenden çıktı anlamasak da.."

Draco 'eh' diyorken eldivenlerini pardesüsünün cebine koyuyor, cevaplar:

"Bir Malfoy gerekeni yapmalıdır Granger.. Tıpkı okulu yönetmek gibi-"

"O benim hakkımdı!"

Malfoy bu konuyu daha fazla konuşmayacağını belirtirken sorar:

"Bu kuş yuvasında banyo var mı?"

"Üst katta.."

Draco onları geçerek merdivenlere giderken Luna aşağı iniyordur, Malfoy ona selam vererek çıkar ve kaybolurken Hermione montunu almış, çantasını da topluyordur, konuşur:

"Ben eve gidiyorum, mektubum gelmiştir-" ve cisimlenerek yok olur, diğerleri birbirlerine bakarlar Harry konuşur:

"Doğru gibi duruyor.. Dumbledore bir sürü gerekçe sıralamış.. Bizim senemizi tekrar istiyor.. Pazartesi başlayacakmış, kimse daha hayatını tam olarak kurmamıştır ve randevusu da yoktur nasılsa, bekletmeye gerek yok diyor, ki okul zaten Pazartesi açılıyor.."

Hepsi teker teker iç çekmeye başlarken Ron sorar:

"Gerçekten not derdine düşerler mi sizce?"
"Snape'in düşeceği kesin-"
"Snape hala okulda mıymış?"

Harry kağıdı çevirerek parmağıyla gösterir, mırıldanır:

"Adam okulun kuleleri kadar sağlam bir şekilde oraya yapışmış durumda.."
"Sırf sen dönüyorsun diyesin.."

Harry sırttır, ona bir bakış atarken Weasleyler öğle tatilinin bittiğini belirtirler, George konuşur:

"Harry, bol şans.. Snape nasılsa artık sana saldıramaz, bir şeye ihtiyacın olursa dükkan senin-"
"Sağolun çocuklar, ama Snape artık beni öldürebilir.."

George yüzünü buruşturur, doğru derken bol şanslar diler ve yok olur, Neville ise korkuyor, telaşla cisimlenirken Luna ve kızlar da giderler, bir an sonra ev bomboş kalırken Harry iç çekerek salonuna bakar, o sırada yukarıda kapı açılırken delikanlı gözlerini devirir..

Harry üst kata çıkıp kapıyı ittiğinde onu camda bulurken Malfoy konuşur:

"O fedakarlığı nereden bulduysamış.."

Dönerek ona bir bakış atar, Harry cevaplar:

"Herkes seni benim gibi tanımıyor-"
"Sen bile beni aylarca görmek istemedin-"
"Sebeplerim farklıydı-"
"Her neyse.."

Harry başını sallar, Malfoy iyice onun tarafına dönerken sorar:

"Dönüyor musun?"
"Okula mı? Elbette.. Reddetme şansım yok.."
"Doğal olarak.. Orada görüşürüz o zaman-"
"Draco, okulda nasıl olacağız? Yine düşman mı?"

Malfoy omuzlarını silker, bilmediğini söylerken cevaplar:

"Düşman olacak ne kaldı? Seni *kurtardım* Potter, daha ne yapabilirim?"

Harry gülümser, başını sallarken Draco konuşur:

"Pazartesi görüşürüz-" Harry onaylar, sarışın yok olurken delikanlı daha kullanamadığı evine döner..

"Ve yeni yatakhanelerinizi küçük yavru köpeklerim-" her yerden `sensin o'lar duyulurken Malfoy kapıyı iter, sıra sıra odaların olduğu koridor görünürken Malfoy gururla, sanki bina onunmuş gibi devam eder,
"Bu kısım ilk bizim senemizin kullanması için özel olarak açıldı.. Burada daha önce dokunulmamış geçitler vardı-" Harry bir adım atacakken geriler, Malfoy görmüş, açıklar
"Hepsi tüm profesörlerce incelendi elbette.."

Harry yine de içeri girmezken diğerleri odalarını seçmeye gitmişlerdir, kızların ve erkeklerin odalarının ayrılmayacak olması yeni bir neşe dalgası yaratmışken öyle ya hepsi artık sorumlu yetişkinler olmuşlardır, Potter arkadaşlarının geçip gitmesini izliyorken fısıldar:

"Ben yine de huzursuzum-"

"Saçmalama Potter, duvarlar canlanıp sana saldırmayacak-"

"Çaydanlıklar bile canlanıp bana saldırabilir Malfoy-"

"Buradaki çaydanlıklar yapmayacak, hepsi benim sorumluluğumda."

Harry dayanamayarak gülerken arkadaşına bakar, sonra içeri girerken Malfoy da arkasından gider, yeşil gözlü delikanlı yürürken sorar:

"Sen nerede kalıyorsun?"

"Yatağını almanın en pahalı olduğu odada-"

"Ben nerede kalıyorum?"

Malfoy eliyle gösterir, Harry iki oda ileriye yürür ve içeri girerken Ron, Neville, Dean, Seamus ve Blaise odaya yerleşiyorlardır, iki yatak boşken Harry birinde kendi bavullarını görür, solunda Ron yerleşiyorken sağındaki yatağın ucunda açılmamış bavullar vardır, Harry gülerken cevaplar:

"İnanılmazsın-" Sırtına hafifçe vurulur, Malfoy sonra dönerek etrafa bağırmaya giderken Harry hafifçe gülümsüyor, yatağına ilerler..

Harry diğerlerini yollamış, bavulunu yalnızken açarak yerleştirmişken ortak odada coşku dolu sesler duyuluyordur, delikanlı da hafifçe gülerken okulun ruhunun tekrar içine dolmasına engel olamaz, aşağıdan birileri 'HARRY, YEMEK!' diye bağırınca saati fark ederken geldiğini bağıırır, odadan çıkıp koridorda ilerler, ortak salona gitmek için yola koyulur..

Koridor bir sürü öğrenciyle dolu, Harry onların arasında gerçekten büyüdüğünü hissediyorken birkaç dakika sonra ana salona varmış, büyük karmaşaya bakar..

Renkler hala aynı, öğrenciler farklı olsalar da hala aynı, Harry gülümseyerek ilerler ve yeni senesine başlarken sekizinci sınıfların kendi masaları var, oraya geçer..

"McGonagall nasıl hala aynı kalabiliyor-"

"Esas Dumbledore nasıl aynı kalabiliyor-"

"Adam zaten yaşlanacağı kadar yaşlanmış Dean-"

"Saçlara bak sen.."

Parvati gülüyorken Draco çökerek oturur, Harry ona bir bakış atarken Draco cevaplar:

"Çaydanlıkları da kontrol ettim-" Delikanlı gülümser, Ron ne çaydanlığı diyorken Draco onun işi olmadığını belirtir, Weasel gözlerini devirirken Hermione diğer masalara dair incelemesini bitirmiş, koşturarak oturur, o sırada Draco'nun yanına oturduğunu fark ederken yüzü tatsızlaşır, Draco yeter diyerek ona dönerken konuşur:

"Bana bak Granger, yıllarca ben senin gölgende yaşadım, senin açtığın o sarı kırmızı bayrak tepemde sallandı durdu.. Savaş bitti, madalyan bile var, bu sene de Slytherin bayrağı altında yürümeyi öğren, tamam mı?"

Hermione sessiz, önüne dönerken bu onay olarak alınır, Harry peçetelere uzanıyorken salona giren Snape'ı görür, hızla önüne dönerken konuşur:

"Snape-" kafalar direkt o yöne dönerken cidden *hiç* belli etmemiş olurlar, Harry gözlerini devirirken Snape iskemlesine oturuyordur, Harry sorar:

"Nasıl?"

"İyi duruyor, canlı-"

"Ne kadar canlı-"

"Gözlerimizi çatalla oyabilecek kadar.."

Harry öflerken buraya dönmelerini söyler, başlar dönerken delikanlı konuşur:

"Benden daha da nefret ediyor-"

"Onu kurtardığın için-"

"Aynen öyle. Herkes herkesi kurtardı ama yok, o anlamıyor!"

Draco boşvermesini mırıldanır, o sırada Dumbledore sarışının adını söylerken Draco fırlar, okul alkışlarken sarışın gururla uzaklaşır, Hermione iç çekerek izliyorken konuşur:

"Buna önem veriyor, inanılmaz.."

Harry dönerek Ron'a bakar, kızıl başını iki yana sallayarak tepkisini belli ederken Harry gülerken önüne döner, alkışlıyor, Okul Başkanı'nı selamlar..

Harry yemekten sonra Dumbledore ile kısa bir sohbete kalmış, o sırada salon iyice boşalmışken delikanlı sonrasında ana binanın alt kesimlerine onlar için açılan labirente girmiş, koridorlar arasında kaybolmamaya çalışırken meşaleler yanıyor, ama her koridor birbirine benziyordur, delikanlı panik olmamaya odaklanmış, duvarlara dönerken tablolara bakar, boş bulurken bir tanesinde bir delikanlı oturuyordur, ona ilerler,

"Pardon, buradan nasıl yatakhanelere gidebilirim-"

"Şu taraftan-" Harry teşekkür eder, resimdeki çocuk da onunla birlikte yürümeye başlarken sorar:

"Sen şu Potter'sın değil mi? Okulun muzuru?"

Harry gülerken muzur olmadığını söylerken delikanlı gülümsüyor, cevaplar:

"Senin zamanında da ben muzurdum.. Çok şey yaptım.."

Harry dönerek delikanlıya bakar, ama meşaleler o tabloya yansımazken sorar:

"Siz kimsiniz ki?"

"Çok eskilerden bir öğrenci.. Potter, yürü-" Harry o tarafa yürürken bir kapıya gelmiştir, iter, içeri girdiğinde arkasındaki kapının yok olduğunu duyar, küfrederken iç çekerek şahane olduğunu mırıldanır..

"Çaydanlıklar bile sana zarar veremez Harry, *tabii*."

Harry Potter karanlık odada esasını çıkartmış, ışığı az, etrafa bakıyorken hademe odası gibi bir yerde duruyordur, masaya giderek tozlu eşyaları incelerken defterlerden birini görür, esasının ucuyla ittirerek açtığına ardı ardına yazılan aynı cümleleri görünce burasının Filch'in odası gibi ceza odalarından biri olduğunu anlar, biri onu almaya gelene kadar eşyaları karıştırmaya başlarken ışığı yukarı yollar..

S : John Williams – Mischief Managed!

Harry salladığı kağıdın açılmasıyla çıkan tozları üfler, elini havada sallayarak havasını da rahatlatırken oturarak kağıttaki çizgilere bakar, kaşlarını çatarak haritanın şeklini anlamaya çalışırken bir krokiye benzeyen sayfada anlamadığı terimler, simgeler, farklı kalemlerle alınan notlar var, Harry sararmış parşömeni diğer tarafına çevirir, boş tarafı görünce tekrar dolu kısma geçer, dudaklarını büzüştürmüş, sayfada bir şeyler olduğunu biliyor, çapulcu haritasını açan sihirli sözleri söyler, bir şey olmazken delikanlı mırıldanır:

“Her şeyi siz yapmayacaktınız tabii..”

Ve nasıl bir şey olabileceğini düşünürken simgelere eğilerek ne olduklarını iyice görmeye çalışır..

“Sandık, büyüteç, bu nedir- öpücük mü-” Harry dudaklara benzeyen şeyleri anlamaya çalışırken eğilerek kağıda dudaklarını sürter, başını çektiğinde dudakların pırıltılarla yandığını görünce gözleri büyür, asasını masadan tekrar yakalar ve masanın üzerindeki bir mücevher kutusunu minik bir sandığa, diğer kibrit çöpünü de büyütece çevirir, kağıdın üzerine koyarken bir an sonra kağıdın üzerine koyduğu sandık ve büyüteç kağıdın içine düşerek yok olur, Harry fırlayarak iskemleden de masadan da kaçarken kağıda bakar..

Merhaba!

Sıradaki öğrenci sensin demek! Her sene bir öğrenci bu haritayı eline geçirir, ve definemi aramaya koyulur, ama hayır hayır- ben o kadar kolay değilim evlat!

Kim olduğumu merak ediyor olmalısın, hiç ummadığın biri olduğumu söyleyebilirim! Ama adımı çok sonra öğreneceksin, tabii oraya gelebilecek kadar başarılı olursan.

Bu bir defne haritası evlat. Oğlum olmadı, varisim yok, ben de benim gibi bir gence tüm servetimi bırakmaya karar verdim. Onu elde edebilecek kadar akıllı olana tüm servetim açıktır.

Okula nasıl sakladığımı ayrı bir muamma olacak, belki çözersin. Çözersen, diğer basamakları geçmen de işten değil.

Seninle birlikte çok eğleneceğiz, bu ikimizin sırrı olacak. Unutma, ne kadar çok kişi bilirse, oyun o kadar zorlaşır!

Beni sakla, sıradaki görevin daha zor olacak!

“Harry Potter, beni bile şaşırtıyorsun.”

Harry iskemlede oturuyor, ona bakarken Draco kapıyı iterek gelmesini işaret eder, Harry kalkıp ona yürüyor, sorar:

“Burası neresi?”

“İlk savaşta okula sığınan zenginler için açılmış kısım.. Okul canlarından korkanları korumuş.. Onlardan birinin odası herhalde..”

Harry ilgiyle ona bakarken Draco kaşlarını çatar, Harry başını iki yana sallayarak onu geçerken Draco kapıyı onun arkasından çeker, kapı yok olurken Harry ona yön veren

tabloyu arıyordu, ama çerçeve ortada yok, orada bir meşale varken Harry yatakhanelere ilerler..

Harry elinde büyük bir sır, ne yapması gerektiğini düşünerek perdelerini çektiği yatağının ortasında oturuyorken parşömen tekrar kapanmış, boştur, delikanlı parşömeni dudaklarına götürür ve öper, o anda yazılar yine açılırken delikanlı isimsiz adamın sırrına tekrar konuk olur..³

Merhaba!

Odadan çıkmayı başardın, parşömenin arkasını çevir, nerede olduğunu görelim!

Harry parşömeni çevirir, o anda elinin altında kocaman bir harita belirmeye başlarken delikanlı kağıdı yatağa bırakır, haritayı anlamaya çalışırken çizgiler dönüyor, birleşiyor, bir şeyleri oluşturmaya çalışıyordu, en sonunda hareketler dururken Harry kocaman bir labirenti görür, en aşağıdaki uçta bir "1 - Açılış" yazıyordu onun üzeri çizilmiştir, Harry 2 numaraya bakar, ok sağa işaret ederken delikanlı yine diğer yanı çevirir, okur,

Şimdi yapman gereken evlat, listeye adını girmen!

Define'yi arayanlar ;

1.

Harry dudağını kemirerek bakar, bir kere yazmaktan bir şey olmayacağını düşünürken kesinlikle uslanmayacağı kulaklarında çınlıyordu, ama Voldemort'u öldürmüştür tamam mı, kalemini bulmuş, adını yazar, geri çekilir,

1. Harry

Ve arkayı çevirir, 2. kısmın yanında artık bir *Harry* yazıyordu delikanlı korkuyla bakar, bakar, bir şey olmasını bekler ama hiçbir şey olmaz..

S : Christina Aguilera – Candyman

Harry sabah ana salona girdiğinde her yerde bir ipucu arıyordu herkes gözüne bir farklı görünüyordu, delikanlı yerine otururken sabah giyinirken parşömene baktığında üçüncü görevi ona bu işe gerçekten baş koyup koymadığını ispat etmek olmuştur, adam ondan onu sevmeyen biriyle sulh yapmasını istemişken sevgi barış kardeşlikten falan bahsetmiştir, Harry adamın Hufflepuff olduğunu düşünüyorken mırıldanır:

"Beni sevmeyen biri var mı?"

Başlar ona dönerken Draco kaşını kaldırır, Harry cevaplar:

"Gerçekten sevmeyen biri.. Slytherinleri sen bilirsin.."

"Potter, seni gerçekten sevmeyenler Azkaban'da-"

"Of."

Draco bu sefer kadehini indirerek ona iyice bakarken Hermione de ilgilenmiş, sorar:

³ Hikaye boyunca bir karakter karanlık bir sır öğrenir.

"Niye ki?"

Harry Ron'a da bir bakış atar, sonra iç çekerek masada eğilirken fısıldar:

"Onunla barış yapmam gerek.."

"Gerek bir de.. İstemiyorsun, *gerek..*"

Harry başını sallarken Draco da öne eğilir, sorar:

"Kim seni buna şartlıyor, *gerizekalı?*"

Harry gözlerini kapatır, Ron da ekmeğini indiriyorken konuşur:

"Harry? Malfoy sen git-"

"Esas sen git-"

"Kimse gitmesin gerek yok.."

Üçü de ona bakarak cevap beklerken Harry iç çekerek pes eder,

"Dün bulunmayı beklerken bir şey buldum-"

"*Harry!*"

"Potter sen *cidden* salaksın-"

"Neymiş?"

Harry Ron'a döner, gülümserken cevaplar:

"Bir define haritası.."

Üçü de ilk defa anlaşarak sessiz kalma haklarını kullanırlarken tepelerine siyah bir gölge düşer, dördünün başı aynı anda kalkarken Snape onlara bakıyordur, Draco mırıldanır:

"İşte Potter.."

Potter ona bir bakış atar, Draco da aynısından iade ederken Snape onlara aldırılmıyor, konuşur:

"Draco, öğrencilerin programlarını almadın.."

Ve ona uzatır, Draco teşekkür ederek kalın ruloyu alırken Snape geldiği gibi giderek uzaklaşır, Harry iç çekerken Ron konuşur:

"Git sulh yap işte-"

"Gitmesin! İyi bir kağıt mı ki o biliyor muyuz-"

Harry Hermione'ye döner, genç kız akıl ve fikir, onlara bakarak sorgular..

"Snape'le sulh yapmak kötü değil ki!"

"Ona bir şey demiyorum zaten,-"

"O zaman giderim-"

"Kağıt için barışyorsun yani, kendin için değil-" Harry buna cevap vermez ve fırlayarak hala yürüyen Snape'in arkasından giderken seslenir:

"Profesör-" Snape dönerek ona bakar, Harry bir an nefessiz kalırken ne diyeceğini bilemiyor, ona bakar, Snape dönüp uzaklaşmaya devam ederken Harry koşturarak onun önüne geçer,

"Profesör, el sıkışsak olmaz mı?"

"Ne için Potter?"

Harry cevapla şaşırırken adam savaştan beri neredeyse ilk defa kendiliğinden onunla konuşuyordur, delikanlı şaşkın, cevaplar:

"Aynı binadayız, yine.. Bana tahammül edebilirsiniz-" Snape kaşlarını çatarak ona bakar, Harry bir an abartıya kaçtığını düşünürken konuşur:

"Sizinle kavgalı ya da gergin olmak istemiyorum, tüm kötü sebepler bitti-"

"Ve beni kurtardın, kölecilik mi oynayacaksın-"

"Sizi kurtarmamın bununla ne alakası var? Unuttum onu ben-"

"Bir sürü iyiliğinin yanında, tabii ki-" Snape onu geçerken Harry gözlerini devirerek konuşur:

"İyi, seni kurtardım, ve keşke ölseydin de demeyeceğim, sadece el sıkışmak istiyorum, ne var bunda Snape?"

Snape ona dönen delikanlıya dönerken cevaplar:

"Profesör Snape, Potter."

Harry iç çeker, ona bakarken konuşur:

"Sadece insanca geçinmek istiyorum.. Bunu yapabileceğini düşünüyorum.. Yoksa yapamaz mısınız?"

Snape onu süzerken masadaki üçlü pür dikkat onları izliyordur ama Profesör fark etmemiş, delikanlıya bakıyorken Harry elini uzatır, Profesör havadaki ele bakarken Harry konuşur:

"Herkesin ortasında elimi reddetmek yapamayacağın bir şey değil.. Ama yapmamı umuyorum.."

Ve ona bakmaya devam ederken Snape sessiz bir adım atar ve iç çekerek onun elini sıkar, sonra bırakıp dönerken Harry mutlulukla gülümser, sonra dönerek diğerlerine bakarken Draco gülüyordur, Ron alkışlıyorken Hermione gülümseyerek başını iki yana sallar..

"Bakalım neymiş-" dördü akşamı zor getirmiş, şimdi yatakhane Harry'nin odasına kapanmışlarken Harry parşömeni açarak arkasını çevirir, diğer üçünün ismini gösterirken yeni çıkan yazıyı okur,

"Bol şanslar, takım bu demek-bla bla bla-yeni göreviniz dördünüzün de takım olması olacak. 1 hafta boyunca hiç kavga etmeyecek, ve sulh yapılan kişiye de iyi davranacaksınız-bununla nasıl define bulacağım söyler misiniz? Zarafet kitabı gibi bir şey çıktı!"

Draco ondan alarak incelerken Hermione onun yanına, yatağa çıkarak oturmuş, onun omzunun üzerinden yazıları okurken Draco bir süre kağıdı görmeyerek yanındaki genç kızın tarafına bakar, Harry ikisine bakıyor, hafifçe kaşlarını çatarken çoraplarını düzelter Ron da görmüş, dönerek Harry'e bakar, Harry hafifçe gülümserken Hermione konuşur:

"Zararlı görünmüyor, ayrıca dördümüz varken bir şey yaparsa diğer üçü fark edebilir sanıyorum.. Uyanık olmamız şimdilik yeterli.. Harry tüm karşı deneme büyülerini yaptım diyorsun-"

"Yaptım-"

"Güzel o zaman.. Gerçekten bir define haritasına benziyor, Malfoy haklı, orada gerçekten sığınanlar yaşıyordu, bir yere saklamış olabilir, bir tuğla formuna çevirip saklamıştır, kim bilir?"

Delikanlılar dönerek duvarlara bakarken genç kız gülerek gözlerini devirir..

Bir hafta kavga etmeden geçerken Draco ve Ron arada sırada atışmanın eşiğine geliyor, Harry'nin sert bir isim uyarısıyla ikisi sakinleşiyorken Draco ve Hermione'nin kavga etmemek üzerine davranışları en çok ikisini zorlamışken Draco ona laf atmadan onunla konuşmayı öğrenmek zorunda kalmış, Hermione de her lafin altında bir şey aramamaya başlamışken sulh yapılan tarafa dödü de yaklaşmamıştır..

Harry Snape'in dersine girdiğinde adamla uygun konuşmanın yollarını hayal etmişse de o gün geldiğinde Snape derse girmemiş, hepsi tahtada direktifler bulmuş, adamın nereye kaybolduğunu anlamamışlarken Harry yine de büyük bir çabayla -Hermione'nin yardımıyla- güzel bir iksir hazırlayıp bırakmıştır.

Snape ertesi gün de görünmemiş, şimdi okulun ilk Cumartesi'si gelmişken delikanlı onun kapısının önünde, kapıyı vuruyor, mırıldanır:

"Her şey harita için."

Bunu kendine de yedirmeye çalışırken kapı kendi kendine açılır, Harry içeri girer..

S : Fernando Velázquez – The Orphanage OST - Créditos finales

Harry daha önce onlarca kere girdiği özel kanatta ilerliyor, koridorda yürürken sorar:

"Snape? İyi misin-" salona girerken etrafı boş bulur, kaşları çatılı, anlamaya çalışırken yemek tepsisi bir kenarda, kitaplar dağılmış, her yer rezil bir haldeyken delikanlı içinin endişeyle dolduğunu hissederek ilerler ve bildiği, daha önce hiç girmediği yatak odasına ilerleyerek kapıyı vurup içeri girer, yürürken sorar:

"Snap-" durumu görünce donarken Snape yatakta, ona bir bakış atar, Harry sorar:
"Neyin var?!"

Snape sırtı yastıklara dayanmış, rengi solmuş, derin bir nefes alırken cevaplar:

"Sen olduğunu bilseydim izin vermezdim-"
"Ben olduğumu biliyordun, neyin var?!"

Snape onun paniğine bakarken kaşları çatılı, konuşur:

"Hastayım Potter, normal insanlar-"
"Sen hiç hasta olmazdın-"
"Çünkü olamazdım-"
"Şimdi de olamazsın! Bir şeye ihtiyacın var mı? Müdür biliyor mu? Derse girmediğine göre çok kötüsün-"
"Sus Potter."

Harry susarak ona bakarken niye bu kadar korktuğunu bilmiyor, en son Snape'e kaldırılan asayı gördüğünde bu kadar korkmuş olmalı, derin bir nefes alır, Snape sorar:

"Ne istiyorsun?"
"Neredesin diye bakmaya geldim-"
"Gördüğüne göre, gidebilirsin-"
"Gidemem, her yer darmadağın-"
"Toplayacak mısın?"

Harry ona bakar, sonra dönerek salona giderken Snape başını yana yatırarak kaşları çatılı, açık kapıya bakar, sonra üzerindeki iterek kalkmak için doğrulurken kolları güçsüz, inleyerek geri uzanır..

Harry salonda, kitapları üst üste koyarak kenara alıyor, hepsinde sağlığa dair sayfaları görüyorken endişesi artarak kitapları kenara dizer, o sırada cinlerden birini çağırırken heyecanlı dişi cinden tepsileri almasını ve sıcak bir çorba getirmesini ister, cin yok olurken Harry yastıkları falan düzeltip kenara koyuyor, oraya buraya atılmış battaniyeleri toplarken içeri seslenir:

"İyi misin?"
"Keser misin?"

Harry gülerek önüne döner, battaniyeyi diğerinin üzerine koyarken cin tekrar odada belirir, Harry ona ilerler..

Harry elinde çanak, odaya girerken konuşur:

"Cin bana beslenmediğini söyledi, bütün tepsidekiler bozulmuş.. O kadar uzun süredir hasta olmamışsın ki, ne yapacağını unutmuşsun-" Harry yatağa otururken Snape kızgınlıkla ona bakıyordur, konuşur:
"Çık git Potter-"
"Beni kovabilecek enerjin bile yok Snape.. Ne zaman ayaklanıp beni yakamdan dışarı atabilirsin, o zaman giderim-"
"Çünkü atılmış olursun-"
"Aynen öyle.. Al.."

Ve çanağı ona uzatır, Snape alırken iç çekerek konuşur:

"Ben *iyiyim* Potter, senin acımana ya da tekrar beni kurtarmana ihtiyacım yok-"
"Snape, ben bin kere yatağa düştüm ve hep başımdaydın, mızırdandın.."

Snape derin bir nefesle, güçlü bir iradeyle kaşığını kaldırır, ama çorba titreyen eline dayanamayarak saçılırken Harry fısıldar:

"Nedir bu kadar kötü, hava soğuk da değil-ver-" uzanarak doğallıkla onun elinden kaseyi alır, kaşığı da ağzından sökerken sorar:
"Mikrop mu kaptın? İksir deneyi falan mı içtin?"

Snape gözlerini devirirken Harry yatakta onun yanına oturur, Snape konuşur:

"Eğer o kaşık ağzıma yaklaşırsa gözüne sokarım Potter-"
"O zaman kaseyi boğazından dökerim.. İstersen sonra hafızamdan silebilirsin-"
"Delirdin mi sen?"
"Hayır.. Barış yapmıştık, değil mi? Çok arkadaş besledim böyle-"
"Ben seninle arkadaş değilim!"

Harry onun nefes almak için açılan ağzına kaşığı tıklarken Snape öfkeyle ona bakar, delikanlı gülümser..

Çorba bitmiş, Harry uyumasını söyleyerek kalkarken Snape cevap verecek olur ama sonra vazgeçer, delikanlı sessiz, kapıyı arkasından çeker ama kapatmadan salona giderken kaseyi de yollar, iç çekerek koltuğa oturur ve diğer üçüne olanları anlatan bir

kağıt yazar, sonra bir cin daha çağırıp onu da yollar, savaş zamanı ona verilen haklar hala duruyorken cin notu götürür, delikanlı arkasına yaslanır..

Gelen cevapta sırttan suratlar görünüyorken Harry gözlerini devirerek notu ateşe atar, etrafına bakınırken ilgilenecek bir şey yok, Harry tekrar haritayı çıkartıp incelerken son aşamanın üstü çizilmiştir, delikanlı gülümseyerek yeninin görünmesini bekler..

İyi iş Harry! Bir an beni dinlemeyeceksin sandım, arkadaşına bir şey olmasını istemezdim, ya çekilecektin, ya da sulha devam edecektin!

Harry hızla kapıya bakarken haritayı katlar ve fırlayıp odaya giderken küfreder..

Harry yavaşça içeri girmiş, uyuyan adama bakarken sulh yapması gereken, her gün belli ki konuşması gereken adam o ona gitmediği için halsiz düşmüş, hasta olmuş, onun yüzünden başını kaldıramamışken şimdi bile yüzüne renk gelmiş gibidir, Harry üzüntüyle, dehşetle, vicdan azabıyla ona ilerler ve yatağın yanındaki iskemleye oturur, onu *oradan* izlerken bakışlarının onu iyileştirmesini umar..

Snape yan dönmüş, yorganını tepesine kadar çekmişken ürperdiği belli, uzun siyah saçları yüzüne düşmüş, sadece çenesi görünüyorken Harry uzanarak yavaşça onları kenara çeker, sonra tekrar arkasına yaslanarak onu izlemeye devam ederken savaşta hayatını elleriyle kurtardığı adamı izler..¹

S : John Williams – Mischief Managed!

"Ne yaptın?!"

Harry başını sallarken Draco kahkaha atıyordur, delikanlı ona vurarak susmasını söylerken Ron bile gülmeye başlamıştır, Hermione konuşur:

"Bence çok romantik-"

"Romantik olacak bir şey yok! Adamın odasını topladım sadece, bir de yemek yollattım-"

"Çorbasını da sen içirseydin bari!"

Harry gözlerini devirir, bir şey söylemezken Draco *'aah'*layarak toparlanıyordur, konuşur:

"İyi, sıradaki iş neymiş? Yapmazsak kim ölecek?"

Harry bununla ciddileşirken iç çekerek cevaplar:

"Aslında devam etmesek mi-"

"Niyeymiş, haritanın söylediğini yapmadın sadece.. Snape'in elini tutarsın geçer-"

"*Draco!*"

Draco sırtırken Ron yataktan düşmekle meşguldür, Hermione onun kafasına bir yastık atarken Harry onlara aldırmadan devam eder,

"İstediğim vakit geri çekilme hakkım varmış-"

"İyi, biri ölürse çekiliriz işte.."

Harry de başını sallar, oyun devam ederken delikanlı haritayı cebinden çıkartır, yatağa yayar, arkadaşları çevresine toplanır..

"Yedinci katta olduğunu öğrendik en azından.. Her tuğlayı çekebiliriz-"
"Belki de ihtiyaç odasıdır!"

Hepsi genç kıza dönerler, Hermione açıklar,

"Hazine o olamaz mı?"
"O zaman çoktan yağmalanmış demektir Granger.."

Genç kız iç çekerek söner, sonra sorar:

"Harita bunu nereden bilebilir ki?"

Ron 'o da doğru' diye mırıldanır, Harry cevaplar:

"Umalım da o olmasın-"
"Harry sen bunu parası için yapmıyorsun ki.."

Harry gelen cevaba dönerken Hermione kaşlarını kaldırır, delikanlı sessiz, gerçekten para için yapmadığını, hatta definde ne olduğunu bile düşünmediğini fark ederken cevaplar:

"Doğru.."
"Adam sırf oyun için oynuyor.. Parayı siz bölüşürsünüz-" Ron 'olur' derken Hermione sorar:
"Senin payın ne olacak?"

Draco omuzlarını silker, gülümserken cevaplar:

"Yeterince param var.. Dördümüz de zengin olursak sizi arkadaş olarak kabul edebilirim belki-" Hermione ona gülümserken Draco da ona bakar, ikisi bir an başka birilerini görmezken Harry zaten zengin olduğunu söylüyordu, Ron onun payını almayı kabul ederken Hermione ensesini kaşıyarak diğer yana döner, Draco da uyanarak yanındaki aptala bakar..

"Yedinci katta, gözlerinin daha iyi görmesini sağla.. Ne saçmalık.."

Dördü yedinci kat koridorunda, karanlıkta duruyorlarken Draco mırıldanır:

"Bir bilmece.. Ama nasıl bir bilmece.."
"Daha iyi görmemizi ne sağlar?"
"Mum, meşale-" Draco dönerek meşalelere gider, sırayla hepsinde elini gezdirmeye başlarken Ron da muhlara gidiyordu, Hermione sessiz, asasıyla ışık yaratarak bir de onu deniyorken adımları sessiz, tabloları inceliyordu, konuşur:
"Bu katta hiç portre yok.. Niye?"

Harry bilmem diyerek karşı tarafın tablolarına bakmaya başlarken mırıldanır:

"Buradan çok çocuk geçmediği için olabilir.."

Draco meşaleleri bitirmiş, yanlarına gelirken Granger'ın yanında yürümeye başlar, Ron da Harry'e gelirken konuşur:

"Bir büyütecimiz olsa daha iyi görürd-"
"Büyüteç! Orada!"

Hermione parmağıyla bir tablonun içini gösterir, Harry o tarafa dönerken konuşur:

“Büyüteç! Haritada da çıkmıştı-” delikanlı tabloya elini uzatırken Hermione feryat eder, Draco ise asasını çekmiş, hazırken Harry'nin eli tabloya *girer*, Ron'un gözleri büyürken Harry dudağını ısırıyor, tabloda yağlı boya gibi görünen eli hareket ediyorken büyüteci yakalayarak çeker, bir an sonra dördünün ortasında gerçek bir büyüteç durur hale gelirken dördü de birbirlerine bakarlar..

Muhteşem çocuklar! Şimdiye kadarki en zekilerdensiniz!

Büyüteci parşömene yaklaştırdığınızda sadece bir kere okuyabileceğiniz bir yazı çıkacak, aman başka yere bakmayın!

Harry hım'larken parşömenin arkasını çevirir, Draco ve Hermione iki yandan kağıdı tutarken delikanlı büyüteci kağıdın üzerinde gezdirmeye başlar, Ron tepeden ışık veriyorken Harry yüksek sesle okur,

“Sandığa kaldı birkaç adım, çıkacak acısı gıdım gıdım!”

Draco gözlerini devirirken Hermione hafifçe kıkırdar, Harry ise devam ediyordur, konuşur:

“Aman büyüteci bırakma, görmeni sağlayacak görünmez olanı, alacak kalbinin acısını!”

Ron kaşlarını çatarken Hermione de aşağı bakmaya başlamıştır, Harry sessiz, alt satıra geçer,

“Bırak içinde tuttuklarını, kır içindeki muzurlukları. Kalbine geçmeden önce, hazineme kat bir değerli parçanı!”

Harry başını kaldırarak onlara bakar, Draco kafayı ittirip devam etmesini söylerken delikanlı devam eder,

“Çalın birbirinizden en değerli altınları, unutmayın sulhdaşınızı!”

Delikanlı başını yine kaldırır, cevaplar:

“Bitti..”

Draco iç çekiyor, *'muhteşem'* derken dört hırsız birbirlerine bakarlar..

S : Backstreet Boys - Larger Than Life

“Kitabım! *Malfoy!*”

Üç delikanlı o tarafa dönerken Hermione kızlar yatakhanelerinin balkonumsu çıkışında, feryat eder,

“O orijinal baskı bir *'Hogwarts : Bir Tarih'*ti gerizekalı!

Harry hayranlıkla Draco'ya dönerken sorar:

“Nasıl başardın?”

“Zor oldu.. Birkaç kızı tavlama zorunda kaldım..”

Ron gülerek başını kanepeye bırakırken Hermione kızgın, Draco'nun saçlarını yormaya gelmiştir, onu sarı saçlarından yakalarken Draco 'hey!'ler, Hermione onu çekerek kaldırmaya çalışırken delikanlı atılarak onu yakalar ve kucağına oturtup çevirir, kollarını yakalamış, genç kızın altına tıkarırken Hermione ona bakıyor, konuşur:

"Ödeyeceksin-"

"Bedel böyle olacaksa, saldır tatlım.."

Hermione gözleri büyüyerek ona bakar, Draco sırtıyor, bir an daha onu izleyip bırakırken genç kız fırlar ve üstünü başını düzeltir, diğerlerinin arasından geçerek giderken Harry sarışının bacağına bir tekme atar, Draco ona dönerken delikanlı konuşur:

"Onunla oyun oynama.."

"Oynamıyorum.."

"Güzel o zaman.. Ron sen ne çaldın?"

"Daha çalmadım.. Vakit bekliyorum.."

Harry gülümsüyor, ateşe dönerken düşünmeye devam eder..

"Hermione!"

Hermione başını kaldırarak o tarafa bakar, Ron dehşete düşmüş, elindeki boş kupa kutusunu gösterirken genç kız cevaplar:

"Ben almadım-"

"Harry!"

Harry sırtıyor, 'efendim?' derken Ron bunun savaş olduğunu söyler, Harry kibarca kabul ederken Hermione karşı masada ders çalışan sarışını izliyordur, kalemini ısırır, sonra Harry'e döner..

"Granger!"

Hermione irkilerek uyanırken böylece uyuyakaldığını da anlar, sersem, koltukta dikleşirken ne olduğunu sorar, Draco gecenin bomboş odasında alev kadar kızgın, sorar:

"Rozetim!"

"Ne rozeti-"

"Okul Başkanı! Bu kadar mı adisin?!"

Hermione elini saçlarından geçiriyor, ayılmaya çalışırken cevaplar:

"Ben almadım-"

"Ronla Harry de almadık diyorlar-"

"Niye bana inanmıyorsun peki-" onu iterek kalkmaya çalışırken Draco onu koltuğa geri iter, hala ayakta, şokla ona bakan kıza bakarken cevaplar:

"Çünkü senin kitabını aldım-"

"Draco, başını profesörlerle derde sokacak bir şey yapmam.. Ben almadım, ciddiğim..

Kaybetmişindir-"

"Kaybetmedim, her yere baktım!"

Hermione iç çeker, tekrar bilmediğini söylerken sarışın panikle dönerek ortak odaya bakar, Hermione kitabını kapatarak dikleşirken konuşur:

"Beraber arayalım-"
"Her yere baktım diyorum-"
"Olsun, bir de ben bakayım.."

Onun masadaki kitaplarına gidiyorken Draco cevaplar:

"Orada olacak değil-" Hermione ona aldirmedan kitapları kaldırır indirir, delikanlının gri kazağını kaldırıp silkeler, rozet yere düşerken genç kız başını kaldırarak ona bakar, Draco sessiz, yerdeki şeye bakıyorken Hermione iç çekerek eğilir ve alır, yürüyerek ona uzatırken konuşur:

"Almadım dedim-" mavi-gri gözler ona çıkarken Draco mırıldanır:
"Özür dilerim.."

Hermione başını sallar, bir adım daha atıp minik rozeti onun gömleğine ilikler, sonra dönerek yatakhanesine giderken konuşur:

"Ama bir şeyini aldım.."

Ve içeri girerken Draco kaşlarını çatarak arkasından bakar..

Hermione ertesi sabah ortak odaya adım attığı an boğazından yakalanarak duvara yapıştırılırken korkuyla ona bakar, Draco onun üzerinde, tıslar:

"Geri ver-"
"Olmaz-"
"Ver dedim-"
"Olmaz dedim.."

İkisi birbirlerine bakmaya devam ediyorlarken delikanlı sorar:

"Okudun mu?"

Genç kız bir an onun korku dolu gözlerine 'evet' demek istese de o kötü kalpli bir kız değil, cevaplar:

"Okumadım.. Ama aldım.."

Draco onun boğazını bırakır, geri adım atarken konuşur:

"Tamam.. Tamam, iyi bir hareket, tebrik ederim.."

Dönerek uzaklaşır, basamakları inerken Hermione bir adım atarak arkasından konuşur:

"İnandın mı?"

Draco aşağıdaki basamaklarda dönerek ona bakar, genç kız bir an nefessiz kaldığını hissederken delikanlı döner ve basamakları inmeye devam eder, Hermione derin bir nefes alır..

"Snape'ten favori kazanını ya da iksir setini çalmamız lazım.."

Üçü şokla ona bakarken Hermione fısıldar:

"Seni öldürür-"
"Öğrenmezse öldürmez-"

"Bu ihanet adeta-"

"Ki ihanet.. Ama ondan en kıymetlisini çalmazsam başına ne geleceği belli değil..

Pelerinimi giyip içeri girerim-"

"Harry bu delilik-" ama Harry onlara aldırılmaz, giderek sandığını açar, pelerinin bölmesine uzanırken bulamayınca kaşlarını çatar, dönerek eğilir ve tüm sandığı karıştırırken konuşur

"Pelerin yok-" Draco kalkarak oraya geliyorken Harry birden durur, dönerek yataktaki Ron'a bakar, kızıl delikanlı kaşlarını kaldırırken Harry iç çekerek Draco'nun yatağına oturur, mırıldanır:

"İçeri nasıl gireceğim?"

Harry derin bir nefes alırken koridorda iyice geriler, Draco onu izliyor, emin olunca döner ve Snape'in kapısını tıklatır, içeri girerken Harry onların çıkmalarını bekler..

Bir süre sonra, Draco ikna etmiş olacak, Snape ve o dışarı çıkıp diğer yöne giderlerken Harry hızlıca sınıfa, oradan da iç kapıya süzülür, bir anda görünmez bir bariyere çarparken Snape sınıftan çıkınca etkinleşen şeyi yine hatırlar, iç çekerken sınıfta Snape'in olması gerekiyor, yoksa Snape anlayacak, küfrederken dönerek adamın özel odalarına ilerler, şifreyi söyleyerek girerken Snape'in *hala* değiştirmemesi onu bir an sarssa da durdurmaz..

Delikanlı salonda ilerliyor, etrafa bakarken bir şey bulamaz, kapıyı açarak onun odasına girerken yatak odasında her şey gündelik görünüyordu, Harry yeşil gözleri hızlıca eşyaları tarıyor, yürüyerek dolapları açmaya başlar.

Kıyafetler, kıyafetler, Harry adamın farklı bir şey giydiğini hiç görmemiş olsa da bir sürü dolap var, delikanlı çekmeceleri çekmeye başlarken bir çekmeceyi çektiğinde gözleri büyüyerek bir sürü minicik iksir şişesinin olduğu sete bakar..

Harry seti koltuk altına sıkıştırmış, odadan çıkıyorken o anda salona giren adamı duyar, duvara yapışarak nefesini tutarken Snape salonda bir şeyler yapıyor, doğal olarak da konuşmuyordu, Harry yutkunarak başını duvara dayar, dinlerken bir ateş sesi duyulur, ardından Müdür konuşur:

"Severus, Harry'i gördün mü?"

"Görmedim.. Neden?"

Harry dudağını kemirirken Müdür cevaplar:

"Kayıp.. Yine.. Bir şeyler döndürdüklerinden eminim-"

"Ne gibi? Çocukları biraz *bırak* artık Albus, okulda başlarına ne gelebilir?"

Harry şaşkın, ağzının açılmasını engelleyemezken Albus keyifle cevaplar:

"Elbette bir şey gelmez, ama yine de.. Endişelenmekten kendimi alıkoyamıyorum-"

"Farkındayım, ama artık bırakmayı öğrenmen gerek-"

"Senin gibi mi?"

Harry de cevabı merak ederken Snape sesi biraz keskin, konuşur:

"Benim Potter için endişelerim hayatına yönelikti Albus, ona yönelen tehditler kalktığına göre, artık rahatım-"

"Ve o yüzden çocuğun suratına bile bakmıyorsun-"

"Potter artık bir çocuk değil, ve bakmam gerekmiyor-"

"Ama o sen hastayken sana bakmış diye duydum.."

Harry hafifçe gülümser, dinlemeye devam ederken Snape cevaplar:

"Doğru. İnkâr etmedim, ve ne acı ki, aslında Potter'a bir teşekkür *daha* borçluyum-"

"Hadi Severus.. Harry seni kurtardığı için ona hiç kızmadın, neden böyle davranıyorsun-"

"Kızdım, çok-"

"Çünkü onu *sen* kurtarmadın, o *seni* kurtardı.. Kendine kıızıyorsun, ama *ona* kıızıyorsun.."

Snape cevap vermezken Harry müdürü yakalayınca boynuna sarılmayı aklına yazıyordu, bir süre sonra Snape konuşur:

"Zor, Albus.. Sadece *zor*.."

Harry kaşlarını çatarken Albus'un içten sesi cevap olur,

"Biliyorum Severus.. Ama inan, Harry sana *gerçekten* saygı duyuyor.."

"Biliyorum.. En çok kızdığım da bu.."

Albus'un üzüntülü iç çekisi duyulurken bir süre sonra kelimeleri eklenir,

"Yıllarca onun seni sadece profesörü ve eğiticisi olarak görmesini istedin, o ise seni eşiti ve belki rakibi, belki de dostu olarak gördü.."

Snape bir şey söylemiyorken Harry de sessizdir, Dumbledore mırıldanır:

"Şimdi ise seni profesörü ve eğiticisi olarak *görüyor*, ama sen eskisini istiyorsun.. Çünkü çok şey değişti, değil mi?"

Harry sessiz, kaşlarını çatmışken Snape sanki onun kafasının karıştığını anlamış gibi sertçe konuyu değiştirir,

"Bunları müdür ve profesörün konuşması uygun değil Albus, Potter'ı görmedim, nerede olduğunu da bilmiyorum.. Gidip aramana devam etmelisin.."

Sessizlik, ardından müdürün onayı ve yok olmasının sesi duyulurken Harry dudaklarını kemiriyor, seti göğsüne daha da bastırarak uygun anı bekler..

Snape devamlı vurulan kapıyı açarken sorar:

"Ne var Bay Weasley-"

"Profesör, Harry-" Snape onunla birlikte çıkarken Harry de arkalarından fırlar, ikisinin gittiği yönü görüyor, zıttı yöne koşarak önceden belirttikleri noktaya koşmaya başlarken merdivenleri tırmanır, hızına kimse yetişemiyor, yedinci kata kendini attığında Draco bağırır:

"Sonunda! Yakaladı sandık-" Hermione de oraya koşuyor, devam eder

"Ron seni kurtarmaya gitti-"

"Gördüm, zor kaçtım-" Hermione ona sarılır, sonra çekilerek ne aldığını sorarken Harry gösterir, Draco beyazlayarak fısıldar:

"Özel deney seti-Harry bu korkunç-" Harry ona bakar, Draco cevaplar:

"Buna yıllarını verdi.."

Harry sessiz, dönerek sete bakarken mırıldanır:

"O zaman bir şey olmayacağından emin olmalıyız.."

Ve sessizce yürüyüp yere çöker, haritanın üzerine koyarken bir an sonra set yok olur, kağıtta resmi gözükken diğer eşyaların yanında belirirken Ron koridora girmiştir, acıyla başını ovuyorken onların yanına çöker..

Muhteşem!

Bedelleri ödediniz, sandığa geldiniz! 16 dakikanız var, size kimsenin yaptıramayacağı bir şeyi yapacaksınız, onu da yaparsanız kapılar açılacak!

Harry şokla yazıya bakarken Hermione konuşur:

"16 dakika, sayıyorum-" Draco kağıttaki 4 objenin işaretini gösteriyorken mırıldanır:

"Snape bu sefer yırttı-" Ron da inceliyor, konuşur:

"Yaptığımızda simgeler sandığa girecek, onları geri kazanmamızı istiyor-"

"Onlar için yapmayacağımız şey yok yani-" Harry dikleşiyor, cevaplar:

"Ki yok.. O seti geri almam lazım-" Draco da dikleşiyor, devam eder,

"Pelerinin de içinde.."

Harry başını sallar, sessiz, cevaplar:

"Buna kendimi ben soktum.. Eminim geri çekilirsem hepsini bize geri verecek, ama-"

"Ama vermeyebilir de.."

"Evet.."

Draco iç çeker, elini uzatırken yerdeki genç kız ona tutunarak kalkar, Draco ona dayanan kıza döner ve elini onun beline geçirerek genç kızın dudaklarını örterken Harry gözleri büyüyerek geriler, Ron da küfrederek bir adım atarken Hermione şoktadır, Draco onu yavaşça öperek ayrılırken dönerek aşağı bakar, haritadaki kitap sandığa uçarak oraya yerleşirken Harry derin bir nefes alır..

S : HSM3 – Now or Never

16, 16, 16 minutes left better get it done, 16, 16, 16 more minutes get ready, game on!

16, 16, 16 minutes left running out of time, 16, 16, 16 more minutes it's on the line

16, 16, 16 minutes left gotta get it done, 16, 16, 16 more minutes til we're number one!

Let's go team!

This is the last time to get it right, this is the last chance to make it our night

We gotta show what we're all about, work together

This is the last chance to make our mark, history will know who we are

This is the last game, so make it count, it's now or never.

Harry koridorları koşarak geçiyor, onu arıyorken yapmayacağı tek şeyin bu olduğunu biliyordur, biri onu öldürse de yapmayacağını biliyordur, ama Snape'in setini kurtarmak için bunu yapması gerekiyorken kapıları iterek ana salona girer, akşam yemeğine hazırlananlara bakarken nefes nefese, profesörler masasına bakar, bir an onu inceleyen Snape'i görürken bakışları onda kalır, koyu gözler hafifçe kısılarak onu inceler, Harry dönerek masasına ilerlerken titrer..

Ron büyük salona girmiş, Harry'nin yanına çökerken fısıldar:

"Ben ne yapacağım-"
"Bilmiyorum, özüne dokunan bir şey, 10 dakika kaldı-" Ron da büyük saate bakarak iç çeker, başını kaşırken Draco yanlarına çöküyordur, konuşur:
"Bulamadınız mı-"
"Hermione nerede?"
"Bilmiyorum, kaçtı-" Harry iç çekerek başını ovarken Draco konuşur:
"Weasel, Weasel'liğini değiştir-"
"O ne demek-"
"Sarışın ol mesela-"
"Ben mi? Saçmalama!"

Bunu duyan Harry başını kaldırır, yapmasını söylerken Ron dehşetle onlara bakar..

"RON!"

Her yerden çığlıklar yükseliyor Ron sapsarı bir kafayla oturuyordur, Harry çıkan sonuca gülmeden edemezken esasını indirir, Ron saçları uzamış, Draco sarısında, öylece oturmaya devam ediyorken Draco gözlerini kapatıyordu, o sırada salona giren Hermione gözleri büyüterek onlara bakarken elini kaldırarak haritaya bakar, pelerinin sandığa girdiğini görünce rahatlayarak ilerler, Snape onu görmüş, kaşlarını çatarak genç kıızı izlerken Hermione koşturarak masaya gelir ve Harry'nin kulağına eğilerek bir şeyler söyler, delikanlı dönüp onunla çıkarken Snape başını çeviriyor, onları izler..⁴

"Ciddi olamazsın."

Hermione başını sallar, yüzü acı dolu, cevaplar:

"Yapmayacağım nadir şeylerden.. Ben başlayınca sen hemen durdurmalısın, ben durdurursam sayılmaz.."

Harry başını sallar, ikisi kütüphanenin ortasındalar, genç kız esasını çıkartır, Harry de hızla kendininkini bulurken genç kız sorar:

"Hazır mısın? Çok hızlı olman lazım-"

"Hazırım.. Say-" Hermione üçe kadar saymaya başlar, üçüncüde esasını savurarak kitaplara ateşi yollarken ilk kıvılcım değdiği an Harry aradaki havaya suyu boşaltır, ikisi dönerek haritaya bakarlarken deftere benzeyen bir şey süzülerek sandığa konar, Hermione derin bir nefes alırken ona bakar,

"Sen ne yapacaksın?"

Harry de sessiz, ona bakarken Snape'in sesi duyulur,

"Ben de merak ediyorum doğrusu."

İkisi irkilerek o tarafa dönerlerken Snape onları izliyor, sorar:

"Potter ne yapacak?"

Harry korkuyla dönerek Hermione'ye bakarken genç kız da sessiz, ona döner..

"Profesör-"

"Mızırndanma Potter, direkt konuya gir-"

⁴ Hikaye boyunca bir karakter saç şeklini/rengini değiştirir.

"Bahse girmiştik, onu uyguluyoruz.. Eğlence.."

Snape onu izliyor, kaşlarını çatarken sorar:

"Sen ne yapacaksın peki? Sıra sende, belli.."

Harry başını sallarken Hermione onun arkasından geçiyor, elinden haritayı alır, hızlıca uzaklaşır ve koşarak kütüphaneden çıkarken harita güvene gitmiştir, Harry şimdi daha iyi hissediyorken Snape'in arkasındaki duvarda duran saate bakar, 6 dakika kaldığını görürken konuşur:

"6 dakika içinde iki şey yapmam lazım.."

Snape kaşını kaldırır, sesi usul, ne olduğunu sorarken delikanlı cevaplar:

"Hiç yapmayacağım iki şey.."

Snape yine ne olduğunu sorarken Harry gözlerini kapatarak başını eğer, tüm gücünü toplamaya çalışıyor, işe yaramasını umarken başını kaldırır, o sırada kapıya gelmiş, camın arkasında duran üçlüyü görürken Draco saati gösteriyordur, Harry konuşur:

"Snape, ben senin iksir setini çaldım."

Hermione yığılır gibi olurken Ron onu yakalar, Harry sessiz, yutkunurken Draco listeye bakıyordu, baş parmağını kaldırarak bir tanesinin gittiğini işaret ederken Harry derin bir nefes alarak şu anda şokta olan profesöre bakar..

"O ne demek?"

"Dolaplarında duran, kıyafet dolaplarında duran seti çaldım-"

"Potter-"

"Bahisti, kazandım-"

"Potter! Seti bana verirsen belki seni öldürmem-"

"Biliyorum.. Ama veremem.."

Snape mümkünse beyazlarken Harry ona bakıyor, ona bunu yaşattığı için kendinden nefret ediyorken cevaplar:

"Veremem.. Bir şey yapmam lazım, bağlıyım-"

"Nedir?!"

Harry onun çaresiz sesiyle daha da kötü hissederken konuşur:

"Bilmiyorum, hiç yapmayacağım bir şey-"

"Potter, böylesine aptal şeylere girmek sadece senin yapacağın bir şey-"

"Kızma lütfen-"

"*Kızma lütfen!?* Seni öldüreceğim-" Potter o anda ona atılarak iki eliyle yüzünü kavramış, dudaklarına dudaklarını bastırınca Snape şokla bir an geriler, ama Potter da onunla birlikte yürürken konuşan dudaklara bastırılmış, öylece durur, an donarken Draco 'evet' diye fısıldar, iksir setinin sandığa geçmesini izlerken Ron nefesini bırakır..

Harry onu başından yakalamış, öylece duruyorken Snape de duruyordur, delikanlı koşutarak uzaklaşan adımları duyarken yavaşça gözlerini açarak ondan ayrılır, fısıldar:

"Lütfen lütfen, 5 dakika, lütfen?"

Snape ona bakıyor, konuşmuyorken Harry onun gözlerindeki anlamı bilmiyor, daha önce hiç böyle bir şey görmemiş, kalbi ağzından çıkacakken tekrar fısıldar:

"Snape lütfen, yemin ederim bu bahis değil, yani bahis, ama *bu* değil.. Karışık, biliyorum, ama lütfen.. Sadece 5 dakika, sonra setini getireceğim, ondan sonra beni ister öldür ister kendine sakla.. Tamam mı?"

Snape hala konuşmuyorken Harry onun yüzüne asılmış, yavaşça parmaklarını söker, ellerini kendine çekerken yavaşça uzaklaşır, sonra hızlanarak onu geçerken Snape konuşur:

"Set seninle dönerse canını bağışlayacağım-" Harry başını sallar ve kapıları iterek fırlarken arkasına bakmaz..

Harry nefessiz bir şekilde en üst kata fırlamışken sorar:

"Nerede-" Üçü ona dönerken Harry onların yüzündeki ifadeyle korkarak ilerler, haritaya bakarken o geldiğinde sandığın dördüncü kilidi de açılır, sağlarındaki bir tablo kenara kayar, duvar içeri geçerken Hermione zayıf bir ses çıkartır, Harry asasını çekmiş, önden ilerler, Ron arkasından girerken Draco genç kızın elini bulur, onu arkasına geçirerek o da kızılı takip ederken Hermione en arkadan girer..

S : Yann Tiersen – Finding The Money

Harry şokla altınlara, tablolara, eşyalara bakıyorken ardından içeri giren Ron bir kahkaha atar, Draco küfrederken Hermione fısıldar:

"Gerçekmiş.. Gerçekten varmış!"

Ron da gülerken ona dönerken Draco genç kızın elini bırakmış, altınlara ilerliyordur, Harry bir masada duran eşyalarının tarafına giderken en üstte bir zarf vardır, delikanlı mührü kırar, zarfı açarken diğerleri de yanına gelir..

Tebrik ederim çocuklar, bunu hak ettiniz.

Hepsi sizin, gönlünüzce harcayın, ama sizden sonraki nesillere de bir şey bırakmayı unutmayın.

Godric Gryffindor

"Gryffindor! Lanet olası Godric Gryffindor! *Merlin!*"⁵

Hepsi şokla gülüyorlarken Harry ayılarak iksir setini alır, konuşur:

"Draco, pelerinimi odama götür, gerisi Hermione ve Ron'un-" Ron dönerek ona bakarken cevaplar:

"Saçmalama Harry, dördümüzün-"

"Hayır, sizin.. Çok beğendiğim bir şey görürsem alırım sadece.. Draco sen de öyle.."

Sarışın başını sallar, bir şey söylemezken Hermione fısıldar:

"Bunu okula vermeliyiz, okulun-"

⁵ Hikaye boyunca bir karakter bir yerden para bulur, inanılmaz derecede zengin olur.

"Hayır.. Godric okula vermek isteseydi öyle bir yol seçerdi.. Bu bunca yılımızın, bu kadar eğitimimizin ödülü.. Görmüyor musun, en sonda bile kurtarmak istediğimiz şey define değil, *bunlardı..*"

Delikanlı eşyaları gösterirken devam eder,

"Birbirimizden çaldıklarımızı, *birbirimizi* koruyorduk.. Godric *bunu* isterdi, paralarını zaten okula harcadı, bunu hediye olarak bıraktı.. Bizden önce kaç nesil bunu denemiştir.."

Hermione 'peki' derken Draco konuşur:

"Ben Müdür ile konuşurum, gerekeni yapar.."

Harry başını sallar, sonra dönerek çıkar ve giderken kimse nereye gittiğini sormaz..

S : John Williams – Mischief Managed!

Harry kapıyı iterek içeri girerken konuşur:

"Geldim-" Snape salonda ona dönerken Harry seti uzatır, çoğunlukla sakın adam fırlayarak yürür ve setini alır, dönerek masasına giderken her şeyi çekerek bakar, inceler, Harry konuşur:

"Hiçbir şeye dokunmadım, açmadım, yerlerini bile değiştirmedim, yemin ederim.."

Snape susmasını söyler, şişeleri yerleştirmiş, kapağı kapatırken Harry susmuş, bekliyordur, Profesör ona dönerken konuşur:

"Bu affedilmez.. Odama girdin ve bunları çaldın.. Şifrelerimi değiştirmemiştin Potter,-"

"Biliyorum.. Bana güvenmiştin, ve parçaladım.."

"Evet.."

Harry iç çeker, konuşur:

"Lütfen, ne diyebilirim? İnan çok üzgünüm, seti kurtarmak için yapmayacağım şey yoktu, gördün-"

"Set için beni öpmeye bile razı oldun-"

"Evet!"

Snape ona bakar, Harry şokla düzeltir,

"Öyle değil! O sadece gazdı,-"

"Git Potter-"

"Ciddiyim, yine yaparım-"

"Git dedim-" Harry ilerleyerek onu boynundan kendine çeker, kendine eğerken dudakları birleştiğinde delikanlı dışardaki fırtına sesinin öğrenci mi hava mı olduğunu anlayamaz, ⁶ama içindeki fırtına ona Godric'in yine ihtiyacı olduğunda servetini ona yerin altındaki bu Slytherin alanında bulunduğunu söyler..

THE END

Aw.

13.11.08

18.11.08

⁶ Hikayenin sonunda müthiş bir fırtına patlar.

¹ Bu noktada aslında şu sahne vardı, ama senaryonun genel havasından çıkış yaşandığı için kestim.. Aşağıda o kısmın tam metnini bulacaksınız.. Bu fikre dair *ayrı* bir senaryo yazmayı çok istedim burayı yazarken..

S : Fernando Velázquez – The Orphanage OST - Créditos finales

Harry yavaşça içeri girmiş, uyuyan adama bakarken sulh yapması gereken, her gün belli ki konuşması gereken adam o ona gitmediği için halsiz düşmüş, hasta olmuş, onun yüzünden başını kaldıramamışken şimdi bile yüzüne renk gelmiş gibidir, Harry üzüntüyle, dehşetle, vicdan azabıyla ona ilerler ve yatağın yanındaki iskemleye oturur, onu *oradan* izlerken bakışlarının onu iyileştirmesini umar..

Snape yan dönmüş, yorganını tepesine kadar çekmişken ürperdiği belli, uzun siyah saçları yüzüne düşmüş, sadece çenesi görünüyorken Harry uzanarak yavaşça onları kenara çeker, sonra tekrar arkasına yaslanarak onu izlemeye devam ederken savaşta hayatını elleriyle kurtardığı adamı izler..

Korkunçtur o gün, herkes ve her şey ölürken, Harry çevresindeki herkesin öleceğini anlamış, bacakları tutmuyorken ilk yere düşen Ölüm Yiyen'e, Snape'in yanına koşmuş, düşmüş, emeklemiş, Voldemort'un laneti hayatı *ondan da* çekerken inatla onun yanına varmış, gömleği kolundan yırtıp tırnaklarıyla, dişleriyle, onun kolunu kanatarak, keserek, parça parça dökülen, canları söken dövmeyi ondan sökmüş, sonrasında da yığılıp kalmışken uyanışı hastahanedeki olmuş, gerisini hiçbir zaman da öğrenememiştir..

Harry sessiz, başını odaya çevirerek iç çekerken eğilerek ayakkabılarını çıkartır, turuncu çoraplarını yatağın kenarına dayayarak başını iskemleye dayar, onu izleyerek uyanmasını beklerken defineden vazgeçmeyi düşünür..

Snape onu hasta eden meretin ne olduğunu bilmiyor, ama artık daha iyi olduğunu bilerek uyanırken gözlerini açtığı anda iskemlede sızmış bir delikanlı görür, kaşlarını çatarak Potter'ı izlerken onun geldiğini duymamış, yatağa dayanmış ayakları hissetmemiş, iç çekerek yorganı biraz ittirir ve sessizce yatmaya devam ederek döner, tavana bakar..

Hayat savaştan beri farklı, hayat artık ikinci bir hayat, Snape her sabah kolundaki izlerde bunu tekrar hatırlıyorken kolunu kaldırarak tekrar tenine bakar..

Yıllar boyunca dövmeyi taşıyan derisinde şimdi boylu boyunca yara izleri, derin tırnak yırtışları, yılanın ağzının olduğu yerde diş izlerinin bıraktığı morluklar, çırpını, inat, *yaşam* görünüyorken Snape kolunu indirerek tekrar o tarafa bakar, inatla onu kurtaran çocuğu izlerken derin bir nefesle tekrar uyumak ister..

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:

<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmıssınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.
